

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 06.03.1980, sp. zn. 7 Tz 19/80, ECLI:CZ:NS:1980:7.TZ.19.1980.1

Číslo: 50/1981

Právní věta: Ak vedie páchatel motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu v čase, keď mu bolo vedenie motorových vozidiel zakázané právoplatným rozsudkom, naplňuje znaky trestného činu opilstva podľa § 201 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 písm. b) zák. č. 150/1969 Zb. Aj keď je takýto skutok kvalifikovaný v obžalobe len ako trestný čin opilstva podľa § 201 Tr. zák., nebráni to súdu uznať obžalovaného za vinného aj z uvedeného prečinu, pretože súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe (§ 220 odst. 4 Tr. por.). Totožnosť skutku zostáva v takomto prípade zachovaná aj vtedy, keď obžaloba neobsahuje okolnosť, že vedenie motorového vozidla bolo obžalovanému zakázané právoplatným rozsudkom, pretože podstata konania (vedenie motorového vozidla v kritickom čase) zostáva nezmenená.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 06.03.1980

Spisová značka: 7 Tz 19/80

Číslo rozhodnutí: 50

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí, Opilství, Totožnost skutku, Zásada obžalovací

Předpisy: 140/1961 Sb. § 201 141/1961 Sb. § 220 odst. 4 150/1969 Sb. § 7 písm. b

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbirkový text rozhodnutí:

Č. 50/1981 sb. rozh.

Ak vedie páchatel motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu v čase, keď mu bolo vedenie motorových vozidiel zakázané právoplatným rozsudkom, naplňuje znaky trestného činu opilstva podľa § 201 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 písm. b) zák. č. 150/1969 Zb.

Aj keď je takýto skutok kvalifikovaný v obžalobe len ako trestný čin opilstva podľa § 201 Tr. zák., nebráni to súdu uznať obžalovaného za vinného aj z uvedeného prečinu, pretože súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe (§ 220 odst. 4 Tr. por.). Totožnosť skutku zostáva v takomto prípade zachovaná aj vtedy, keď obžaloba neobsahuje okolnosť, že vedenie motorového vozidla bolo obžalovanému zakázané právoplatným rozsudkom, pretože podstata konania (vedenie motorového vozidla v kritickom čase) zostáva nezmenená.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 6. 3. 1980 sp. zn. [7 Tz 19/80.](#))

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal minister spravodlivosti SSR, Najvyšší súd SSR zrušil rozsudok Okresného súdu v Michalovciach z 9. augusta 1979 sp. zn. 3 T 487/79 a tomuto súdu prikázal, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Okresného súdu v Michalovciach z 9. augusta 1979 sp. zn. 3 T 487/79 bol obvinený V. M. uznaný za vinného z trestného činu opilstva podľa § 201 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 11. apríla 1979 o 17.00 hod. v Michalovciach, hoci požil liehové nápoje a spôsobil si opilstosť (najmenej 1,7 promile etylalkoholu v krvi) viedol osobné motorové vozidlo FIAT 125 ŠPZ MIA 57-34, vedenie vozidla nezvládol, narazil do zadnej časti zaparkovaného motorového vozidla ŠKODA 100 L ŠPZ MIA 53-13 patriaceho MUDr. G. P. a spôsobil na ňom škodu 395 Kčs.

Za to ho súd odsúdil podľa § 201 Tr. zák. s použitím § 43 odst. 1, § 44 odst. 1 a 3 Tr. zák. na trest nápravného opatrenia v trvaní ôsmich mesiacov s 15zrážkou z odmeny za prácu.

Podľa § 49 odst. 1 a § 50 Tr. zák. súd mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22. augusta 1979.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal minister spravodlivosti SSR v lehote uvedenej v § 272 Tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona v neprospech obvineného a žiadal uložiť obvinenému nepodmienečný trest odňatia slobody súčasne s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Najvyšší súd SSR preskúmal na podklade tejto sťažnosti pre porušenie zákona podľa § 267 odst. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že zákon bol porušený.

Skutkový stav zistený v rozsudku okresného súdu je v súlade s dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Obvinený sa priznal, že 11. apríla 1979 v zamestnaní v čase od 13.00 hod. do 14.00 hod. vypil štyri poldeci 40 borovičky. Po príchode domov zobral svoje osobné motorové vozidlo zn. FIAT 125 P a s týmto odišiel na návštevu k svojej sestre. Na spiatočnej ceste asi o 17.00 hod. vedenie vozidla nezvládol a narazil do stojaceho osobného motorového vozidla ŠKODA 100 L, na ktorom spôsobil škodu v sume 395 Kčs. Okrem vlastného priznania bol z trestného činu opilstva usvedčený aj protokolom o lekárskom vyšetrení alkoholu v krvi a znaleckým posudkom MUDr. Š. H., podľa ktorého obvinený mal v čase vedenia motorového vozidla o 17.00 hod. pri dopravnej nehode najmenej 1,7 promile etylalkoholu v krvi, čo zodpovedá strednému stupňu opilstosti. Pred spôsobením dopravnej nehody mal hladinu alkoholu v krvi ešte vyššiu.

Takto zistený skutkový stav okresný súd správne hodnotil ako trestný čin opilstva podľa § 201 Tr. zák.

Okresný súd však neprihliadol na to, že obvinený bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Michalovciach z 15. decembra 1978 sp. zn. 4 T 816/78 preto, že 11. septembra 1978 po požití koncentrovanej liehoviny a bieleho vína v stave opilstosti 2,00 promile alkoholu v krvi viedol po Michalovciach svoje motorové vozidlo, začo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 700 Kčs, náhradný trest odňatia slobody jeden mesiac a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na jeden rok. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 7. februára 1979. Teraz prejednávanej trestnej činnosti obvinený spáchal 11. apríla 1979, teda počas výkonu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Skutok obvineného mal teda súd posúdiť ako jednočinný súbeh trestného činu opilstva podľa § 201 Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa §

7 písm. b) zákona č. 150/1969 Zb.

Súd je viazaný obžalobou alebo návrhom na potrestanie v tom smere, že môže rozhodnúť o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Nie je však viazaný právnym posúdením skutku. Vzhľadom na to, že ide o jednočinný súbeh trestného činu s prečinom, bude môcť o prečine podľa § 7 písm. b) zákona č. 150/1969 Zb. a trestnom čine podľa § 201 Tr. zák. meritórne rozhodnúť sám súd bez toho, aby sa vec vracala okresnému prokurátorovi na došetrenie s cieľom podať novú obžalobu.